

Corporal Joseph William CAMPBELL
North Nova Scotia Highlanders
uit Newport, Prince Edward Island
onderscheiden met de militaire Willemsorde.

gesneuveld 8 april 1945, 22 jaar

01 – H – 12

Source : Susan Zwicker, Charlottetown, PE

Source : Susan Zwicker, Charlottetown, PE

Het levensverhaal van Cpl J.W. Campbell, bevrijder van Bathmen

Dit is een poging van de auteurs het levensverhaal van Joseph William Campbell te vertellen, gebaseerd op informatie uit militaire archieven, intensief zoeken op internet en contacten met een achternicht van hem, met aanvullende informatie van eerder gepubliceerde artikelen door Jan Lefeber.

Jeugd

Nova Scotia is een eiland aan de oostkust van Canada, waar uit de naam is af te leiden dat in het verleden veel Schotten zijn geëmigreerd naar deze streek. Ten noorden van Nova Scotia ligt een eiland met de naam "Prince Edward Island"(PEI) en ten oosten ligt "New Foundland".

We beginnen ons verhaal aan de zuidkust van Prince Edward Island (PEI) in de gemeente Newport (46.23° N, 62.54° W), een gebied dat deel uitmaakt van Perceel 54. Omstreeks 1766 was PEI verdeeld in 67 lots (percelen), stukken land van elk 20000 acres (8000 ha), en had drie grote plaatsen Summerside, Charlottetown en Georgetown. Perceel 54 werd in 1928 beschreven als een achter gebleven gebied met veel moerassen. Toch waren er ook stukken goed land. Het gehele perceel 54 werd omschreven als "ver achter in agrarische ontwikkeling".

Joseph William Campbell werd geboren in Newport op 8 mei 1922 als derde kind van Jerome Duncan Campbell en Mary Ellen Murphy. Zijn bijnaam was Joe. Zijn vader was boer en zijn moeder boerin en huisvrouw. De familie woonde dicht bij Cardigan Bay aan de monding van de Seal River, in een huis aan een zijweg van Rural Route 1. Deze zijweg heet nu Farguharson Lane, genoemd naar de voorvader van de familie Campbell. Hun huis was gebouwd in 1889 en tot voor kort de woonplaats van de Campbell familie. Het was een katholiek gezin en ze bezochten de kerkdiensten in de kerk in St. George, The Saint Georges Church, ongeveer 5 kilometer ten noordoosten van Newport.

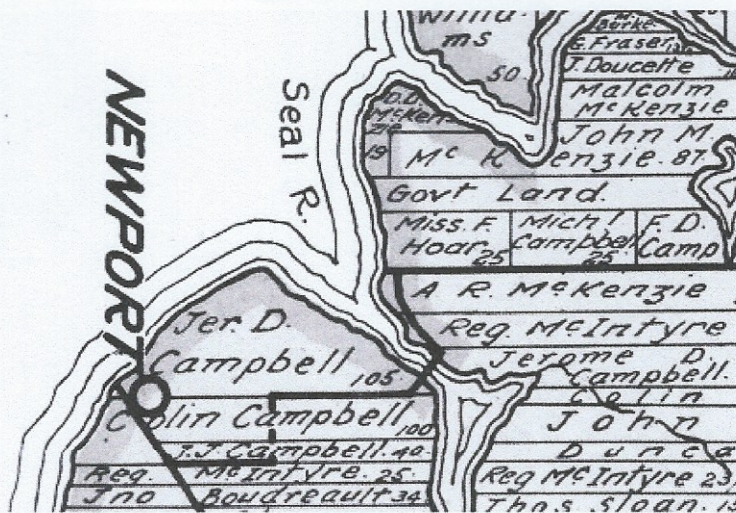
Volgens de kerkboeken werd Joseph hier gedoopt op 4 mei 1922. Joe ging te voet naar zijn school, de Seal River School, met één leslokaal aan de andere kant van de Seal River. In 1937 verlaat Joe de school met grade VIII en begint te werken als boerenknecht in Cardigan, dat ook in Perceel 54 lag.

Saint George's Church (Google street view)

Familie

De voorvader van de Campbell familie is Farquahar Campbell, geboren op het eiland Mull, aan de zuidwest kust van Schotland. Zijn naam wordt al vermeld in 1798 in een belastingregister als landeigenaar, omdat hij tegen het leger van Napoleon had gevochten en als beloning een stuk land "overseas" kreeg. Samen met zijn zonen Duncan Farquhan en John kwam hij in PEI aan in het begin van de negentiende eeuw, als één van de "Lord Selfkirk"-kolonisten. Voor mensen van Schotse afkomst is Selfkirk heel bekend, omdat hij naar Canada zeilde met drie groepen emigranten. De eerste nakomeling van Farquahar was Duncan Farquhan, de "Duncan soldaat" genoemd. Zijn zoon werd Farquhar Duncan, genoemd "Farquhar de Zwarte", vanwege de kleur van zijn haar en de volgende in lijn is zijn zoon Jerome Duncan Campbell, de vader van Joseph William.

Map of Newport (1928) and the land of Jer. D. Campbell. (www.islandimagined.ca)

Op 16 oktober 1918 trouwde Jerome Duncan met Mary Ellen Murphy in Vernon River. Zij was

lerse en dochter van Jeremiah Murphy en Caroline Finlay. Ze kregen negen kinderen.

De familie Jerome Duncan (Duncan) Campbell en Mary Ellen (Ella) bestond uit de volgende personen:

[Mary Bridget, * 8-7-1919 Newport, still alive in 2011.

She is first married to Claude Henry, then becomes Mary Walker; she lives in Vernon Bridge.

[Peter Farquhar, * 10-12-1920 Newport, † 25-11-2005, Montague

Peter was married to Stella Ruth MacDonald (1922-2009). Peter served in the army with the 2nd Canadian Heavy Anti Aircraft Regiment (F77145). He served in Canada, England, France, Belgium and The Netherlands. Peter died in Kings County Memorial Hospital in Montague on 25-11-2005, at the age of 84. He is buried at the Saint George's Parish graveyard, near Newport.

1945

[Vernon Francis, * 4-10-1923 Newport † 8-8-1944, Bretteville sur Laize, Frankrijk.

Vernon diende bij the North Shore (New Brunswick) Regiment (F82667). Op 6 juni 1944 (D-Day) landden ze op Juno Beach bij de stad Saint Aubin sur Mer genaamd. The North Shore verloren die dag 125 man.

Vernon sneuvelde in Normandië toen bommenwerpers van de USA per ongeluk The North Shore Regiment bombardeerden: Pte

Vernon Francis Campell, was het vierde kind van Mary Ellen Campbell (geboren Murphy) en Duncan Farquahar Campbell uit Newport, Prince Edward Island.

Vernon was 20 jaar oud toen hij gedood werd op 8 augustus 1944. Op die datum bombardeerden bommenwerpers uit de VS per ongeluk the North Shore (New

Brunswick) Regiment. Tenminste 30 soldaten werden gedood en vele anderen gewond. Vernon is begraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Bretteville-sur-Laize, in de Calvados, Frankrijk.

[Jerome D. * waarschijnlijk geboren in 1925 Newport, hij leefde nog in 2011. Hij is getrouwd met Harriet

[Bibiane May (Bea), * 25-4-1927 Newport † 1-10-2011. Charlottetown, begraven in Vernon River. Ze was getrouwd met Frank Murphy († 1922). Zij woonden in Alexandria.

[Gerald, * waarschijnlijk 1929, Newport, hij leefde nog steeds in 2011. Ongetrouwd. Hij was boer, maar ook tegelmaker, werkte op een viskotter, trainde paarden. Leeft in 2011 nog in het huis van zijn ouders.

[Leo, * 1931 Newport, † 1931 Newport

[Margaret E. * waarschijnlijk 1933 Newport, zij leefde nog steeds in 2011. Ongetrouwd en niet getrouwd geweest.

Om meer details te krijgen over de diensttijd in het leger van Joe, nam Gerald Gervedink Nijhuis (Bathmen, NL) contact op met The Library and Archives Canada (LAC). Hoewel alle bestanden openbaar zijn voor het publiek, worden de bestanden alleen gedigitaliseerd wanneer men voor de informatie wil betalen. Voor Gerard was het een grote verrassing toen hij meer dan 300 bladzijden informatie kreeg, waaruit hij een keuze maakte.

Militaire Dienst

Trouw aan de natie en zeker ook gebrek aan geld deed Joe besluiten als vrijwilliger in dienst te gaan bij het Canadese leger in 1940. Een probleem voor hem was, dat juist een jaar eerder de wet was gewijzigd en vrijwilligers 19 jaar oud moesten zijn om in dienst te kunnen gaan. Joe was net 18, dus te jong. Geen probleem, hij gaf aan een jaar ouder te zijn (geboren 8 mei 1921) en het leger had jonge mannen nodig dus werd het geboortjaar niet gecontroleerd.

Hij kreeg zijn medisch onderzoek op 10 juli 1940. Hij was gezond en woog 138 pounds (ca. 62,5 kilo), was 5 ft 8 ½ inches groot (1,73 m), had blauwe ogen, bruin haar, een goed ontwikkeld lichaam en een goed gebit.

Hij ging in dienst op 15 augustus 1940 bij The Prince Edward Island Highlanders (PEIH) in Charlottetown als schutter. Dienstnummer F/60646.

Hij verdiende nu \$ 1.50 per dag en kon nu voor het eerst \$ 20 per maand naar zijn moeder sturen. Hij kreeg zijn militaire training gedeeltelijk in Halifax Fortress en Camp Valcarlier, provincie Quebec, onder andere lessen hoe met een klein wapen (geweer en licht machinegeweer) om te gaan:

Vanaf 11 juli 1941 was hij gestationeerd in New Foundland om het eiland te verdedigen, als lid van "Force W". Toen was New Foundland nog een deel van het Verenigd Koninkrijk, maar voor Canada en de USA was deze kustverdediging ook cruciaal.

Pte Joe Campbell in Newfoundland
(www.veterans.gc.ca)

Gedurende zijn verblijf op New Foundland kreeg hij aanvullende training zoals een specifieke winter training en een zogenaamd "battle drill" training (gevechtsoefeningen met grote groepen)

In de stad Gander werd hij geconfronteerd met een groot probleem, toen hij op Eerste Kerstdag dronken was en er een onbekend meisje in Bishops Falls ontmoette en toen een geslachtsziekte opliep. Hij onderging hiervoor meer dan een jaar behandelingen, voor hij hersteld was. In januari 1943 kreeg hij de bof en werd 2 weken opgenomen in het RCAF Hospitaal in Gander (luchtmacht).

Hij diende op New Foundland tot 3 februari 1943 en ging toen naar Camp Sussex in New Brunswick. Bij een uitgebreide test op 24 maart 1943 scoorde hij boven gemiddeld. Hij werd omschreven als: alert, vriendelijk, boven gemiddeld leervaardig, normaal sociaal functionerend en stabiel. Hij gaf aan dat hij van avontuurlijke verhalen genoot. Hij gaf ook aan dat hij enthousiast was over zijn diensttijd en graag overzee naar Europa gestuurd wilde worden.

Zijn meerderen concludeerden dat hij de kwaliteiten had voor een hogere rang en zij besloten zijn verdere ontwikkelingen te volgen. Joe werd goed bevonden om naar Europa te gaan en werd ingedeeld bij The PEITH Overseas Reinforcement.

In mei 1943 werd hij in The Lancaster Military Hospitaal opgenomen vanwege een acute blinde darm ontsteking en na de operatie kreeg hij 3 weken verlof. In juli begon hij met de training bij The Infantry Training Center in Aldershot, Kentville, Nova Scotia.

Op 27 augustus vertrok Joe naar Engeland en ontscheepte daar op 1 september. Alle Canadese troepen werden naar Aldershot gestuurd (dezelfde plaatsnaam als in Canada) en van daar naar andere plaatsen "in the field", met geen verdere details, dit om de vijand niet onnodig te informeren. Hij trad toe tot de 7th Canadian Infantry Reinforcement. Unit en begon op 1 december 1943 in de 2nd Canadian Corps Defense Company (Prince Edward Island Light Horse). Net zoals alle Canadese soldaten, die als vrijwilliger meer dan 18 maanden dienden, ontving Joe de Canadian Volunteer Service Medal en voor meer dan 60 dagen dienst "overzee" ook de bijbehorende "gesp". Blijkbaar ontwikkelde Joe zich zoals werd verwacht en werd hij op 31 januari 1944 bevorderd tot korporaal en daarmee verdiende hij meer geld: \$ 1.70 per dag.

De bevrijding van West-Europa begon toen de geallieerde troepen op 6 juni 1944 landden in Normandië, Frankrijk. Joe verliet Engeland een maand later en landde in Normandië op 4 juli. Na een zware veldslag veroverde het Canadese leger de stad Caen op 18 juli.

Toen Normandië door de geallieerden was bevrijd, trokken ze noordwaarts. Het Canadese leger kreeg de opdracht om de Franse en Belgische kust te bevrijden.

Het werd een snelle opmars: begin september 1944 was Dieppe vrij en midden september werden Oostende, Brugge en Gent bevrijd. Britse troepen hadden reeds Antwerpen bevrijd, maar omdat de Duitse troepen zich nog langs de Schelde bevonden, kon de Schelde niet als bevoorradingshaven gebruikt worden.

De slag om de Schelde duurde een maand (oktober) en op 6 november werd Middelburg, de laatste Duitse stelling, ingenomen.

Ook op 6 november liep Joe "in the field" tweede graads brandwonden op,

veroorzaakt door een benzinebrandje en werd hij per ambulance naar het 18de Field Hospital gebracht. Het is mogelijk dat hij bij Middelburg gewond werd, maar meer waarschijnlijk bevond het veldhospitaal zich achter de frontlinie, meer richting Antwerpen. Het Canadese leger kreeg nu orders om de frontlinie van Duinkerken tot Nijmegen te verdedigen. Vanwege het winterseizoen waren de volgende 3 maanden relatief rustig.

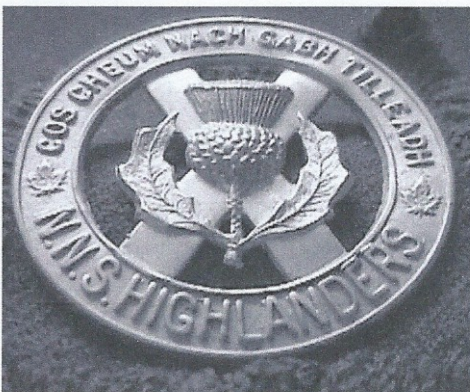
Op 12 december 1944 werd Joe, zonder enig spoor van wangedrag weer gewoon soldaat, na korporaal geweest te zijn. Mogelijk op eigen verzoek omdat het gemakkelijker was om zo toe te treden tot een andere eenheid. Op 30 december 1944 trad Joe toe tot The North Nova Scotia Highlanders (NNSH) en vrij snel werd hij bij dat regiment weer bevorderd tot korporaal. Dit regiment was een infanterie regiment dat opgericht was in 1941 met als motto "No retreating footsteps" (we zullen ons nooit terugtrekken).

Approach of Canadian army (www.canadaatwar.ca)

Joe was sectie commandant in de C-company van de North Nova Scotia Highlanders Infantry, onderdeel van de 9th Infantry Brigade, die bestond uit:

- The Highland Light Infantry of Canada
- The Stormont, Dundas and Glengarry Highlanders
- The North Nova Scotia Highlanders

Badge of the North Nova Scotia Highlanders (nshighlanders.fav.cc)

Vanuit Bienen bij Rees (Duitsland) trokken ze de Achterhoek in, (Nederland, provincie Gelderland).

Bij het bevrijden van de Achterhoekse dorpen zoals Vierakker, Warken en Warnsveld (bij Zutphen) verloor de NNSH acht man.

MILITIA BOOK M. 1
PART I
40/P & 8/1893 (3650)

CANADIAN ARMY
SOLDIER'S SERVICE BOOK
(For use on Active Service)

DON'T FORGET

Report immediately to your Commanding Officer any changes in name, address or relationship of your next-of-kin. This is essential in the interests of yourself and your next-of-kin.

Reg. No. F60646

Surname (Capitals) CAMPBELL

Christian Names in full Joseph William

Joe's last Service book (LAC)

3
(I) SOLDIER'S NAME AND DESCRIPTION ON ATTESTATION

Regtl No. F60646

Surname (in capitals) CAMPBELL

Christian Names (in full) Joseph William

Date of Birth. 8 May 1922

Place of Birth. Newport, P.E.S.

Citizenship. Canadian

Trade on Enlistment. Labourer

Nationality of Father at birth. Canadian

Nationality of Mother at birth. Canadian

Religion. Roman Catholic

Enlisted at. Charlottetown, P.E.S.

Date. 15 Aug. 1940.

Particulars of former service (if any) i.e. Regtl No., Corps and period. Nil

Signature of Soldier. J. Campbell

Signature of Officer. [Signature]

Place. 3rd The Field Date. 13 Mar 1945

Page 3

Joe sneuvelt in gevecht

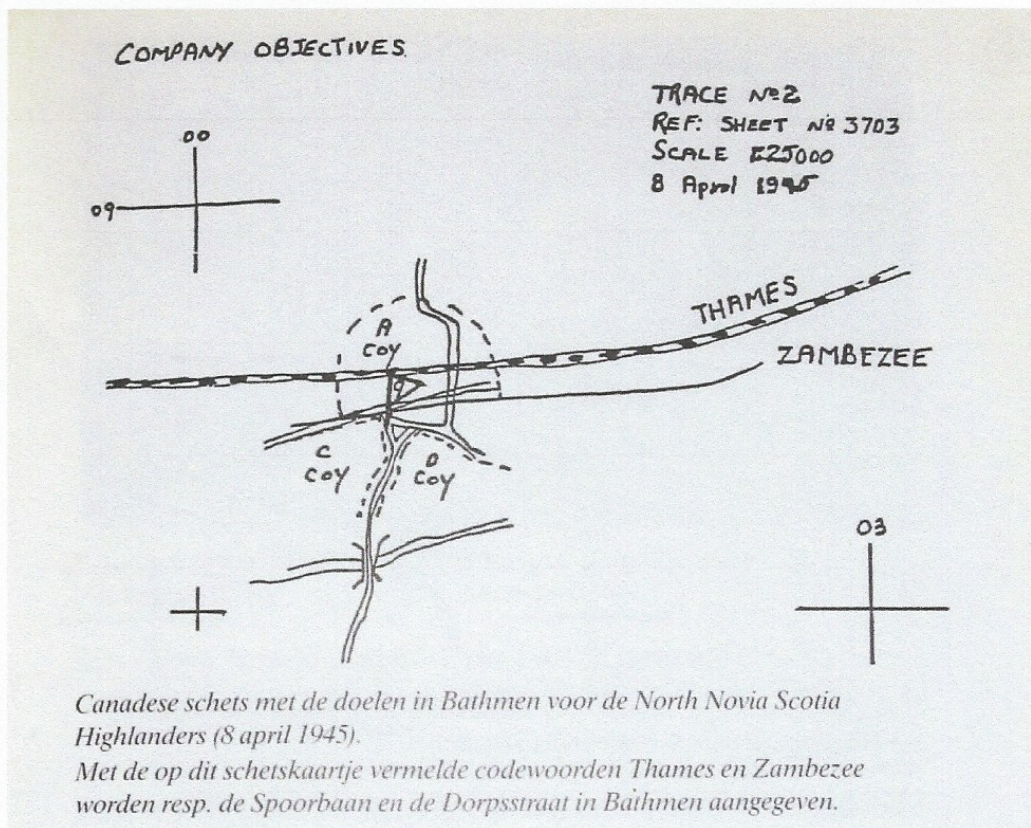
Volgens zijn laatste militaire dossier ging hij op verlof van 22 tot 30 maart, precies een week voordat hij gedood werd in een gevecht bij de Schipbeek. Na zijn verlof was hij begin april actief betrokken bij de bevrijding van Zutphen, maar de deelname van individuele soldaten staat niet vermeld in de militaire dossiers. Om het terugtrekken van het Duitse leger van uit het westen van Nederland naar Duitsland te voorkomen, kreeg de 3de Canadese Infanterie Divisie, samen met de 7th en de 9th Infanterie Brigade, de opdracht naar het noorden op te trekken langs de oostelijke oever van de IJssel en zo Harlingen zo snel als mogelijk te bereiken. De 7th Canadian Infantry Division bevrijdde Deventer. De 9th Infanterie Brigade moest eerst nog wachten, om dan Deventer te passeren en vervolgens naar Zwolle op te trekken.

In zijn boek "Bathmen 1940-1945" beschrijft Jan Lefeber hoe de Canadese troepen richting Bathmen trokken:

De vorige dag, zaterdag 7 april 1945, trokken The Highland Light Infantry en The North Nova Scotia Highlanders (NNSH) van de 9th brigade zich terug uit Zutphen en trokken naar het gebied langs de Dortherdijk, ten noorden van Eefde. Het derde regiment van de 9th brigade, The Stormont, Dundas and Glengarry Highlanders bleven in Zutphen om de laatste Duitse weerstand te breken. Op de middag (8 april) verlieten de NNSH in hun trucks Eefde en gingen naar de Kring van Dorth, naar het kruispunt van de Bathmenseweg en de Kasteelweg. Zij kregen de opdracht om een bruggehoofd te vormen bij Bathmen om de Schipbeek over te steken bij de Koersenbrug, en de Engineers in staat te stellen een Bailey brug aan te leggen. Om 13.15 uur gingen de bataljonscommandant en de commandant van de C en D company naar het aanvalgebied om meer informatie te krijgen over de situatie. Twee sectiecarriers, die hen begeleidden, werden geplaatst bij het huis met het adres Koersenweg 1 (Elschhof genaamd) en bij de vroegere vleesfabriek van Koersen.

Precies op dat moment schoten de Duitsers van de overkant van de Schipbeek.

Ondertussen hadden de bataljons te voet het kruispunt Gorsselseweg – Oxersteeg bereikt. De C company moest de vernielde "Koersenbrug" over de Schipbeek over en naar Zambezee optrekken, de codenaam voor de Dorpsstraat (een straat in het centrum van Bathmen),

De eerste poging om de Schipbeek over te steken werd teniet gedaan door Duits machinegeweervuur en mortieren die uit boerderijen ter linkerzijde kwamen. De naderende tanks werden te hulp gevraagd om de boerderijen bij de Woertmansweg en omgeving te beschieten. Verschillende boerderijen raakten in brand. Na het schieten werden de mortieren gebruikt om een dik rookgordijn te leggen en vervolgens kon de C company de zwaar beschadigde brug oversteken en de andere kant bereiken. Spoedig daarna bereikten ze de grens van het dorp. Om 6.00 p.m. had de C company de Dorpsstraat bereikt. Gedurende deze aanval werd Joe Campbell gedood en dit wordt als volgt gerapporteerd:

Tijdens de aanval van de 9th Canadian Infantry Brigade in het noorden van Nederland om de Duitsers vanuit het westen de pas af te snijden, kreeg de NSSH de opdracht het bruggenhoofd over de Schipbeek bij Bathmen, Nederland, veilig te stellen.

De 'C' company kreeg de opdracht de aanval te openen voor de oversteek. Vanaf het startpunt kwam de company onder zwaar machinegeweer- en mortiervuur. Ze ontdekten bij het naderen ook dat de verwoeste brug zwaar ondermijnd was. Korporaal Campbell leidde zijn mannen resoluut naar de rechterkant van de Schipbeek met volslagen minachting voor zijn eigen veiligheid, hij hield ze op hun positie door van de een naar de ander te gaan om hen aan te moedigen. Toen aan de leidende sectie het sein werd gegeven om over de brug te rennen, leidde Korporaal Campbell (met buitengewone koelbloedigheid en moed) zijn mannen over de wrakstukken van de opgeblazen brug. Een rookgordijn verborg hun bewegingen

Corporal Joseph William Campbell of NSSH

voor de vijand, gepositioneerd op zekere afstand van het kanaal. Korporaal Campbell ontdekte snel dat er twee machinegeweerposten ingegraven waren aan de overkant. Ondanks het dodelijk kruisvuur dat plotseling dicht bij hem kwam en daarbij twee van zijn mannen raakte, leidde Korporaal de rest van zijn sectie met een snelle aanval naar de dijk aan de overkant. Met grote doelgerichtheid, door gebruik te maken van zijn stengun, stortte hij zich persoonlijk op de vijandelijke machinegeweerpost. Hij plaatste zijn brengun in positie om zijn mannen te beschermen en leidde zijn schutters in een bajonetaanval op de "Spandau" (een Duits machinegeweer post). Op het beslissende moment opende de vijand het vuur op hem. Korporaal Campbell werd in een paar seconden gedood in het aanzicht van zijn mannen, die hij door zijn leiderschap had geïnspireerd door in de vijandelijke greppel te springen en "zijn werk af te maken". De dijk was vrij en de rest van zijn company trok onmiddellijk over de Schipbeek het dorp Bathmen binnen. De uitzonderlijke moed van Korporaal Campbell bij deze actie, stelde zijn bataljon in staat snel op te trekken naar het noorden van Nederland zonder de Duitsers uitstel te geven, wat ze hadden gewild. Hij gaf zijn leven op een manier dat boven lof was verheven.

Op 16 april werd het volgende telegram aan zijn moeder gestuurd met de inhoud:

"Tot onze diepe spijt moeten wij Joseph William Campbell F 60646 officieel rapporteren als zijnde gesneuveld in een gevecht op 8 april 1945".

Wat is er door haar heengegaan toen ze weer een zoon verloor gedurende de bevrijding van Europa?

73288

Telegram stating Joe is killed in action (LAC)

Het was in Canada de gewoonte de Memorial Bar en de Memorial Cross uit te reiken aan de nabestaanden van de gedode soldaten. De ouders van Joe kregen deze onderscheidingen op 17 mei 1945. In oktober ontvingen ze uiteindelijk enkele persoonlijke bezittingen van Joe, inclusief een zakhorloge, twee rozenkransen, enkele foto's en een paar souvenirs.

Joe en de andere drie NNSH soldaten, allen gedood tijdens gevechten, werden met een religieuze ceremonie in Warnsveld begraven, op een stuk grond tegenover het landhuis "Waliën", dicht bij de weg van Warnsveld naar Lochem. Dhr. Anton Denkers uit Warnsveld beschrijft zijn herinneringen aan een gelijksoortige begrafenisceremonie voor andere Canadese soldaten (web.omroepgelderland.nl):

Op dat moment kwam er een auto aan. Ze brachten hun eigen gereedschap mee om een laatste rustplaats te maken voor hun medestrijders, die bij gevechten waren omgekomen. Daarna werden de doden op een rij gelegd. Allen waren in linnen zakken. Sommige soldaten hadden tranen in de ogen, wat ik ook had, toen hun medestrijders voorzichtig in hun graf werden gelegd. De kapitein opende de Bijbel en na een korte lezing en gebed werden de gaven dichtgemaakt. Allen waren stil en je kon voelen dat iedereen leed onder het verlies van hun kameraden.

Men kan zich voorstellen dat de NNSH soldaten die sneuvelden in het gevecht bij Bathmen op dezelfde manier zijn begraven bij landhuis "Waliën".

NO. F.60646 Rank. Corporal Name CAMPBELL, Joseph William
 Unit. North N.S. Highrs. Date of death 8th April, 1945.
 Died at. Holland
 Cause. Killed in action.
 Death occurred on strength of Forces H.Q. 405-C-15363
 N/K. Mrs. Ella Campbell, Relationship. Mother
 Address. R. R. #1, Newport, P.E.I.
 Remains buried in. Holland, Cdn. Mil. Cem. MR 016947 Plot Cemetery
 R.1 G. 8
 Grave location. OVER

Record card about temporary cemetery (LAC)

In

maart 1946 werden zijn stoffelijke resten overgebracht naar de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij is herbegraven in plot 1, rij H, grafnummer 12. Joe's familie is hierover geïnformeerd.

Grave at Canadian War Cemetery Holten, 1948 (LAC)

Present grave of Cpl. J.W. Campbell Canadian Cemetery Holten (LAC)

Willemsorde

Voor zijn moedig optreden werd Joe voorgedragen voor de Nederlandse "Willemsorde" (Ridder der 4^e klasse der MILIAIRE WILLEMSORDE).

Het voorstel werd gedaan door Lt.Col. F.A. Sparks, Commandant van de NSSH op 28 september 1945 en door hem en zijn meerderen ondertekend. Op 8 december 1945 werd de militaire onderscheiding postuum verleend aan Korporaal Campbell door Hare Majesteit Koningin Wilhelmina.

Originated 28 Aug 45

40/F & B/1420 (6018)

Date recommendation passed forward

9 Cdn Inf..... Brigade 3 Cdn Inf.. Division 1 Cdn..... Corps

Received Passed
Brigade 28 Aug 29 Aug 45

Schedule No. Unit North Nova Scotia Highlanders

Division 30 Aug 45 4 Sep 45

Army No. and Rank F60646 Acting Corporal

Corps
Army 5 Sep 45

Name Joseph William CAMPBELL
(Christian names must be stated)

Action for which commended (Date and place of action must be stated)	Recommended by	Honour or Reward	(To be left blank)
<p>FOUR A/Cpl Joseph William CAMPBELL was a section commander in "C" Company, North Nova Scotia Highlanders, from the NIJMEGEN breakout until the 5th April 1945. On that date, during the advance of the 9th Canadian Infantry Brigade into the North of Holland to cut off the enemy forces in the West, the North Nova Scotia Highlanders were ordered to secure a bridgehead over the canal at BATHMEN, Holland. "C" Company was given the task of making the initial assault crossing. At the F.U.P. the company came under heavy machine gun and mortar fire and also found that the approaches to demolished bridge were heavily mined. Cpl CAMPBELL resolutely leading his men right to the edge of the canal, with utter disregard for his personal safety, kept them steady by moving from one to the other with words of encouragement. When the signal was given for the leading section to rush across, Cpl CAMPBELL (with outstanding coolness and courage) led his men across the wreckage of the blown bridge. A smoke screen hid his movement from the enemy, positioned at a</p>	<p><i>J. J. Sparks</i> (F. J. Sparks) Lt. Col. Comd Nth NS Highrs</p>	<p>NETHERLANDS AWARD "Militaire Willems-Orde", degree of Knight (F. M. Gemell) Lt-Col of the 4th Comd 9 Cdn Inf Bde Class.</p>	
	<p>(R. K. Keefler) Maj-Gen Comd 3 Cdn Inf Div Cdn</p>		
	<p>(G. G. Simonds) Lt Gen. Comd Cdn Forces in the Netherlands</p>		

PTO

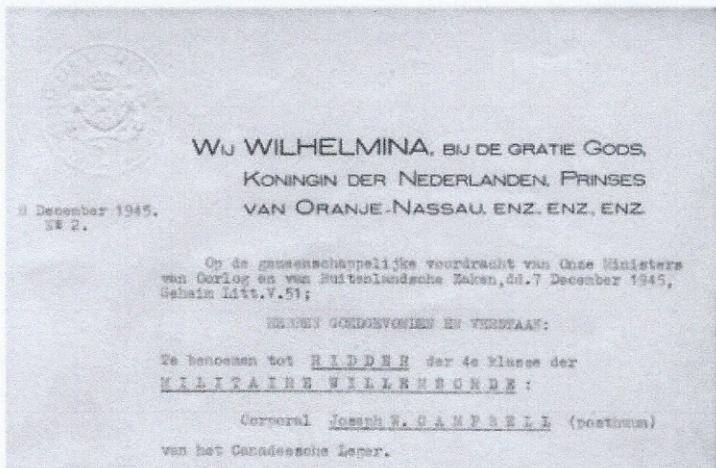
distance from the canal, but Cpl CAMPBELL soon found that there were two machine gun posts dug right into the opposite bank. In spite of the deadly cross-fire which suddenly came at him from close range, hitting two of his men, Cpl CAMPBELL led the remainder of his section in a swift attack on the opposite dyke. Using his ston gun with great effectiveness he personally dealt with one of the enemy machine gun posts. He then placed his bron gun in position to cover him, and led his riflemen in a bayonet assault on the other appendage. At point blank range the enemy weapon opened up on him. Cpl CAMPBELL was killed a few seconds before his men, whom he had inspired by his leadership, jumped into the enemy trench and finished his job.

The dyke was cleared and the remainder of his company immediately moved across the canal and into the town of BATHMEN. Cpl CAMPBELL's outstanding bravery in this action, enabled his battalion to continue its swift advance into Northern Holland, without giving the Germans the delay they wanted. He gave his life in a manner that was beyond praise.

If a casualty as under, fill in date

Nature of Casualty	Date
Killed in action	5 Apr 45
Died of Wounds	
Died	
Missing	
Prisoner of War	

Proposal for an award. (<http://www.cmp-cpm.forces.gc.ca>)

Granting the Militaire Willemsorde (first part) by Queen Wilhelmina. (www.veterans.gc.ca)

Willemsorde

De uitleg voor deze onderscheiding luidt:

Gedurende de gevechten om bezet Nederlands grondgebied te bevrijden heeft Korporaal Cambell uitzonderlijke daden van moed, beslissen en vertrouwen getoond. Hij toonde regelmatig buitengewoon plichtsgevoel en een groot doorzettingsvermogen en was in alle opzichten een inspiratie en een lovenswaardig voorbeeld voor allen in die roemrijke dagen, waarin hij zijn leven verloor.

Het plan was dat de "Willemsorde" in 1947 aan de familie zou worden uitgereikt door de Nederlandse Ambassadeur in Canada Dr. Van Rooijen. Ongelukkigerwijze wist het Canadese leger de familieleden niet te vinden en de "Willemsorde" (Kruis en document) werden veilig bewaard door brigadier D.R. Agnew. Hij borg dit zo goed op dat hij het vergat.

Hij verhuisde naar Cambridge in Engeland en vele jaren later in de zomer van 1965 vond hij tussen zijn spullen de "Willemsorde". Hij vermeldde de vondst aan de Canadese legercommandant en dit keer lukte het wel familieleden te vinden. Tenslotte werd de "Willemsorde" uitgereikt in september 1965, bijna 20 jaar na het postuum verlenen ervan.

Herdenken

In 1995 is er in Bathmen ter nagedachtenis aan alle Canadese soldaten in gevecht gesneuveld een herdenkingssteen geplaatst.

Memorial stone in Bathmen for all Canadian victims in World War II

Memorial column for Cpl. J.W. Campbell in Bathmen

In de tijd had Jan Lefeber uit Bathmen contact met Peter Campbell, een broer van Joe. Het was bekend dat aan Joe de Militaire Willemsorde was verleend. Een van de leden van het comité Welcome Again Veterans in Nederland, Henk Dijkman, stelde voor een laatste herinnering aan Joe te vervaardigen, maar er kwam geen vervolg. In 2006 verschenen verschillende documenten over J.W. Campbell op de website van Veterans Affairs Canada, wat opgemerkt werd door Huub van Sabben, een expert in de geschiedenis van Deventer gedurende WWII en hij informeerde ons. Met Huub werden plannen gemaakt een monument op te richten. Door gebrek aan tijd, veel mensen moesten worden benaderd, en een gebrek aan financiën werd er geen verdere actie ondernomen. In de tussentijd kreeg Piet Rademaker uit Bathmen e-mail contact met Veterans Affairs Canada, met name met de persoon achter de internetdocumenten. Het bleek dat zij een achternicht van Joe Campbell was!

Vervolgens besloot de plaatselijke historische vereniging (Oudheidkundige Kring Bathmen) te streven naar een bescheiden gedenkteken ("als we het nu niet doen, komt er waarschijnlijk niets meer van"). Samen met de lokale "Oranjeverenigingen" (comités die ter ere van leden van het Huis van Oranje feesten organiseren) werd het idee beschreven en financiële ondersteuning kwam uit de bevolking van Bathmen en de gemeente Deventer ("wijk beleid").

Het ontwerp van het gedenkteken en het materiaal kwam van Piet Rademakers. De informatie plaquette ontworpen in overleg met Hans Dokter is gemaakt van roestvrij staal. Gesprekken met Jan Jaap Lems resulteerden in een basalt pilaar, gehouwen en gepolijst door de Deventer Steenhouwerij. Toen de levering van de pilaar op zich liet wachten, werd een tijdelijke pilaar (replica) gebruikt bij de herdenkingsdienst in 2010. Na een half jaar werd de replica vervangen door de uiteindelijke pilaar.

Gedurende de bevrijdingsfeesten in 2010 was er een optocht met versierde voertuigen in Bathmen, waarbij een wagen meereed ter herinnering aan Joe Campbell, voorstellende de brug (Bathmense brug) en de foto van Joe. De officiële krant Royal Gazette of Prince Edward Island schonk veel aandacht aan deze gebeurtenis, dank zij de e-mail contacten tussen Piet en de achternicht van Joe

In het Informatiecentrum naast het Canadese ereveld in Holten worden bezoekers uitgenodigd naar een film te kijken over de historie van de begraafplaats, en er is speciale aandacht voor de achtergrond van enkelen die tijdens de gevechten gesneuveld zijn, ook Joe Campbells verhaal wordt daar verteld.

Het zal duidelijk zijn dat zijn ouders Joe nooit hebben vergeten. Zij zijn begraven op de begraafplaats van St. George en op de achterkant van hun grafsteen, in herinnering aan hun in die tijd overleden zonen, staan de namen Joseph, Vernon en Leo. Wat Joe betreft staat er "Joseph Campbell, 1922-1945, killed in action in Belgium (bijna waar, maar het zou moeten zijn Nederland). Op de voorkant van de steen staat het motto: "Als we tijd hebben, laten we iets goeds doen". Deze zin past zeker bij Joseph William Campbell, één van de bevrijders van Bathmen.

The Guardian
COVERS PRINCE EDWARD ISLAND LIFE THE SEA

In his honour

Published on November 11th, 2010
Mary MacKay

The Dutch town of Bathmen pays tribute to Joseph Campbell of Newport, P.E.I., and other Canadian soldiers for their sacrifices during the Second World War

Topics:
North Nova Scotia Highlanders , Department of Veterans Affairs , Bathmen , Newport , Netherlands

The memory of Second World War soldier Joseph William Campbell of Newport has never wavered in the hearts and minds of his family back home in Prince Edward Island.

This 22-year-old section commander in "C" Company, North Nova Scotia Highlanders infantry was killed on April 8, 1945, during a fierce battle to secure a bridgehead over a canal in Bathmen in the Netherlands.

"(The memory of Joe) is just the same. For the family, it has never stopped. You remember it all the time when you hear his name somewhere," says his eldest sister, Mary Walker, of Vernon Bridge.

Submitted photo
During liberation day celebrations in Bathmen in Holland a float with the photograph of the late Cpl. Joseph Campbell of Newport was a focal point.

First part of the article in The Guardian (www.theguardian.pe.ca)

Gerard Gervedink Nijhuis, Piet Rademakers, and Jan Lefeber.

References:

- Bird, W.R. (1983). *No retreating footsteps: The story of the North Nova Scotia Highlanders*. Hantsport, Canada: Lancelot Press.
- Lefeber, J. (1990). *Bathmen 1940-1945*. Oudheidkundige Kring Bathmen.
- Lefeber, J. (1995). Corporal J.W. Campbell MWO. *Oud Bathmen*, 15(1), 11-12.
- Lefeber, J. (2005). Corporal J.W. Campbell: Ridder Militaire Willemsorde. *Oud Bathmen*, 25(1), 16-17.
- Library and Archives Canada [LAC]. File J.F. Campbell, Registration number F60646.
- Veterans Affairs of Canada [VAC]. <http://www.veterans.gc.ca/eng/collections/virtualmem /Detail/2226998>